

Větrník

úterý

14. října 1997

Dnešní program

úterý 14. října 1997

9:30 rozborový seminář	malý sál
9:00 představení	velký sál
Křesadlo	DS Němčice
11:00 představení	velký sál
Křesadlo	DS Němčice
11:00 přípravný výbor	kužárna
13:00 KPR	sokolovna
13:00 Kurz režisérů SČDO	škola
13:30 loučení s DS Poľná	malý sál
14:00 loučení s DS Němčice	malý sál
do 14:00 příjezd DS Horšovský Týn	
14:30 dechovka	před divadlem
14:30 vítání DS Horšovský Týn	MěÚ
15:00 vítání DS Horšovský Týn	divadlo
16:00 koncert Satori	kostel sv. Kateřiny
19:30 představení	velký sál
Nám lvy s medvědem	DS Krupka
20:30 KPR	půdička
20:30 zasedání poroty	kužárna
cca 21:30 společenský večer	hasičovna
DS Krupka	hraje Kantilena

Recenze

Divadelní soubor DUHA z Polné se nám včera představil s inscenací Petra Vaňka a Jitky Smejkalové "Kdo je tady slepice?". Je to

vlastně další příspěvek do předevčířem započaté diskuse (viz Kaznějov) o epickém divadle, o převodu prozaické literatury na jeviště. V tomto případě se podkladem k inscenaci stala kniha Vejce a já Betty McDonaldové.

Nutno hned v úvodu konstatovat, že náš soubor z Polné velmi potěšil. Petr Vaněk (jako režisér i herec) prokázal schopnost budování situací, přesné pointy nejen v její výstavbě, ale i v načasování, schopnost pracovat s paradoxem. Valí se na nás, především v první polovině, sled situací-klipů (blackoutů), gagů nikoliv samoučelných, ale plynoucích ze situací a směřování celku inscenace. Jmenujme například nádhernou scénu s bramborami (očky), nebo scény se slepicemi. Ale ve výčtu bychom mohli pokračovat ještě dlouho.

Postavy jsou typově velmi dobře obsazeny a herecky ztvárněny způsobem korespondujícím s budováním celku. Jitka Smejkalová v hlavní roli Betty dokáže z pohledu této postavy jednotlivé situace komentovat ze stanoviska pozitivního přístupu k životu a posouvat děj kupředu. Nápaditá výprava (nelze neocenit použití plat na vejce jako základního materiálu) i kostýmy jsou nedílnou složkou tohoto celku, právě tak jako práce s muzikou.

Všechno má prostě v této inscenaci své platné a nezastupitelné místo.

Nicméně je třeba konstatovat, že druhá polovina, respektive závěrečná část inscenace (od scény, kdy je Betty sama u Kettleů) nepůsobí zdaleka tak pregnantně jako část první. Patrně je to i tím, že se najednou vytrácí ona přesnost a "klipovost", posloucháme větší množství textu a sledujeme rozsáhlejší scénu...Jevištní nápady už máme přečteny a nedozvídáme se (jevištně) nové informace. Možná by stálo za úvahu vypustit přestávku a v závěrečné části ještě trochu krátit.

Ale to je jen drobná piha na krásě, kterou nám včera divadlo DUHA plnými hrstmi rozdávalo.

ex

Putýnka Krakonošova je zatím dřevá a každou chvíli prší. Kuchyňky(ové) prý ani nemusí vykounnout z okna, aby věděly(i) jaké je počasí. Prý se to pozná podle počtu vypitých flašek. Z tohoto hlediska je příznivo!

ex

Pod motýlí ochranou

Přišla jsem na včerejší první diskusní do-
poledne s předstihem. Zjistila jsem, že nejsem
sama. U stropu poletoval motýl. Patrně si při-
šel poslechnout, jak bude porota hodnotit jeho
včerejší vystoupení v kaznějovském předsta-
vení. Leč, nebyl trpělivý, takže chválu nevy-
slechl. Zato jsme poslouchali my všichni
ostatní, kdo jsme se v malém sále nakonec se-
šli. Dychtivě naslouchal i sám soubor. Odbor-
ná porota mu ústy svého Císaře, tedy předs-
edy, především poděkovala za záskok a za to,
že nabídl zajímavý materiál pro diskusi. Ho-
vořilo se o epickém principu na divadle, o je-
ho přednostech i úskalích. O tom, že odvypráv-
ět lze leccos, ale dojde-li k jednání, je dra-
matická situace obnažena a musí být pre-
gnantně vystavěna, aby nepůsobila jako pouhá
ilustrace, ale přinášela samostatnou hodnotu.
To byl trochu problém Svatební cesty do Jiljí
souboru z Kaznějova. Pak se ovšem kazně-
jovští shodli s porotou, že by si potřebovali
vyzkoušet své schopnosti na dramatickém
textu, aby je pak - ve způsobu herecké práce,
ve výkladu a ztvárnění situací - zužitkovali
v divadle epickém. Přejme jim v jejich dalším
divadelním konání úspěch.

ex

Duhově pilná Polná

*V dnešní básni, kterou skládám
a snažím se velice,
kupodivu hlavní roli budou
hráti slepice.*

*Když před lety "Vejde a já"
v knize vzléto do kraje
netušil jsem - byť znám Vaňka,
že to Polná zahraje.*

*A zahrála! Silou velkou
v divadelním snažení.*

*Diváci pak (a já s nimi)
přijali to s nadšením.*

*Dí! Lidičky bavili se,
a bylo nám dobře v sále,
tvořte pilně s velkou chutí
hlavně ale hrajte dále.*

*Na závěr bych přec jen dodal
poznámku a rady!*

*Zima všude, žádný zrní
slepice mřou hladu -*

*tak nám prozrad Petře Vaňku -
- kde je kohout tady?*

jh

Němčické radosti

Němčický soubor si s sebou přivezl muzi-
kanty, folklorní soubor Pantle a pana starostu.
Nepřivezl si pana režiséra - je jím totiž (v pří-
padě pohádkového Křesadla) Antonín Bašta
z Českých Budějovic, velmi známý divadelní
režisér. K rozhovoru jsem tedy pozval paní
Ivanu Dvořákovou, herečku, nápovědku a ře-
ditelku němčického kulturního střediska a s ní
pana starostu Jaroslava Oulehlu, který je ve
Vysokém poprvé. Jak bylo řečeno při vítání,
rychle prý nasál atmosféru hospůdek, půdič-
ky, takže vmžiku pochopil, co Němčické do
Vysokého táhne.

"Toníček Bašta s námi sice dělal toto
představení, ale jinak je tvůrčím duchem
Hanka Kotyzová, taková dobrá duše, režisér-
ka, která ještě zaskakuje v alternacích, takže
já si dnes i zahraju. Ve Vysokém budeme mít
čtrnáctou a patnáctou reprízu a jsme zvědaví
na ohlas. Není to pohádka úplně pro malé dě-
ti, je v ní krásná muzika, kterou dal dohroma-
dy člen našeho souboru a představitel Vojáka,
Jirka Vosička. Po Vysokém nás čeká ještě
festival divadel pro děti, Rakovnická Popelka.
Spolupráce s Toníčkem Baštou byla velice
krásná, protože i on je krásný a vzácný člo-
věk. Dal našim lidem takovou lidskost, rozdá-
val se, dal nám strašně moc, nejen jako diva-
delní režisér, ale především jako člověk. Ne-
bylo to poprvé, co jsme ke spolupráci pozvali
profesionálního režiséra, ale tentokrát to sku-
tečně bylo o něčem jiném." Tak začalo poví-
dání s Ivanou Dvořákovou, k němuž připojil
i pan starosta.

"Víte, němčický soubor a němčické kul-

PANA STAROSTOVI OULEHLOVI SE NA VYSOKÉM OČIVIDNĚ LIŠILO, ŘEKL NĚM, ŽE PROPOJENÍ NĚMČIC A VYSOKÉHO STÁLOU LETECKOU LINKOU NENÍ JEN POHÝM SNEM.

Zvlášť když vlastně pracujeme pro celou jižní část Prostějovska."

Nakonec jsem pokoušel pana starostu, zda by neměl chuť si také v souboru zahrát, jako např. starosta boleradický.

"Tak takovou roli pro mě ještě nikdo nenapsal", prohlá-

turní středisko, to je vlastně kultura v obci. Není to obec malá, ani velká, není vesnice, ale město s dvěma tisíci obyvatel, taková spádová obec "středisková", přes dvacet okolních obcí obsluhuje náš úřad a kulturní středisko ještě o něco víc... Jsme pyšní na Divadelní máje, zastupitelstvo i já sám fandíme divadlu, folkloru. Je sice potřeba stále víc peněz, ale paní ředitelka (Ivana Dvořáková) si ví rady... Podívejte, na našem prostějovském okrese máme ještě regionální kulturní středisko, které nemá takový úspěch jako středisko naše. A já věřím, že se bude dařit ještě lépe, že budou plné sály, že lidé víc a víc budou chodit do divadla, za kulturou..."

"Já mám největší radost, když můžeme něco udělat pro setkávání lidí", přidává se paní Ivana, "vlastně pro stejné lidi, jako jsou i tady na Vysokém, pro lidi, kteří mají blízko k divadlu i sobě, a mají proto úplně jinou dušičku, takovou milou a čistou. Dnes už máme na Divadelním máji i takový podobný štáb jako je na Vysokém, víme už, kam šáhnout, co udělat. Navíc máme i vstřícný přístup radnice, která ví, že vklad do těchto věcí obci hodně přinese. Nějaké prostředky máme z ministerstva kultury a z Open Society Fundu, škoda však, že nám nemůže přispívat i region.

sil se smíchem. Ale paní Ivana mi pošeptala, že se už na tom pracuje. sg

Šest let od kukaččího hnízda

Na rozdíl od plného schodiště němčických měl soubor z Krupky kolem sebe prostoru dost a dost. Čechovovy aktovky, které dnes večer uvede, se obejdou bez velkého komparzu.

"Náš soubor měl šestiletou pauzu", svěruje se režisérka Jana Urbanová, "začali jsme znovu, ale podruhé do stejné řeky nevstoupíš. Předtím těmi léty jsme končili právě tady, ve Vysokém, Přeletem nad kukaččím hnízdem. Soubor měl tehdy, po sedmnácti letech nepřetržité činnosti, na třicet členů. Teď se znovu sešlo jen několik věrných. Vrátili se po tom, co je rozvázal nový polistopadový životní styl, zkusili si mnohé a teď pocítili, že jim divadlo schází. I já jsem si už myslela, že amatérského divadla nebude třeba, vytratila se témata, důvody proč se hrálo dřív, ty podtexty jakoby zmizely, resp. se dostaly na titulní stránky novin, konečně potkalo to i profesionály. Záze- mím se ztratilo, takže šest let jsme nedělali vůbec nic. Ta pauza je hrozně znát, podmínky jsou úplně jiné a v šesti lidech se pracuje úpl-

ně jinak než s velkým souborem - proto ten vstřícný Čechov.

Na rozdíl od jiných míst amatérské divadlo u nás, v Krupce a okolí nevzbuzuje velký zájem, není ani kde hrát. Různé osvětové besedy a kulturní domy se rozpadly, takže pro nás příležitost zahrát si na přehlídkách je velmi vítaná. Byli jsme v Rumburku, České Lípě, v Josefově Dole, v Duchcově, v Litoměřicích... Nevím, co bude s divadlem do budoucna, nedovedu to popsat. Taky jsem dlouho tyto přehlídky nevyhle dávala. Snad i proto, abych se nezařadila mezi to množství režisérů, kteří po přehlídkách jezdí a vzpomínají, jaké to bylo báječné, když oni režirovali..." sg

Poslední slovo režiséra

(pod tímto titulkem pravidelně zveřejňujeme to, co zpravidla režisér před začátkem představením nahlas nikdy nevysloví.)

Ivana Dvořáková, Němčice:

"Já myslím na slova našeho režiséra Toníčka Bašty - vy mrchy jedny, hrajte to pořádně, ať je vidět, že to není divadlo, ale že to je opravdový, že to je z nás!"

Jana Urbanová, Krupka:

"Mám já tohle trápení zapotřebí?"

Pozvánka na Divadelní Třebíč

pro venkovské soubory: Adresná! Nabádám vás přímo osobně po rozhovoru s Milanem Strotzerem! Nebojte se a klidně se přihlašte do této soutěže, která je koncipována jako (cituji z propozic) "národní soutěžní přehlídka činoherních amatérských divadelních souborů dospělých, které ve své inscenační praxi reflektují zákonitosti divadla jako uměleckého druhu, uplatňují principy hereckého divadla dramatické postavy, jejichž inscenace vycházejí z textu dramatického autora a jejich adresátem je dospělé publikum. Přehlídka umožňuje účast i souborům s inscenacemi v hudebních žánrech." Z citovaného vyplývá, že tedy nejde o soutěž pouze pro soubory městské.

Takže, kdo se dosud obával, nechť už se nebojí! Divadelní Třebíč a krajové přehlídky, které jí předcházejí, jsou otevřeny i venkovským souborům. Jsme na tom vlastně líp, když navíc máme ještě svůj vlastní venkovský Krakonošův divadelní podzim! ex
(P.S.: Podrobnější informace pro zájemce u Milana Strotzera. Budeme-li u konce s psaními silami, možná propozice Divadelní Třebíče zveřejníme, stejně jako Jiráskova Hronova. Ale radši se moc netešte!)

Komerční nezávislost

je nebezpečím pro kulturu

Včetně titulku vám chceme nabídnout názor anglického amatérského divadelníka a někdejšího prezidenta AITA/IATA, pana Hughu Lovergrove, který poskytl rozhovor na téma financování amatérského divadla letošního Zpravodaji Jiráskova Hronova (red. Vladimír Hulec): "Margaret Thatcherová věřila, že smysl jakékoliv lidské činnosti je vydělávat peníze. Existovat má jen to, co si na sebe vydělá. To je naprosto nesmysl. Komerční závislost je obrovským nebezpečím pro kulturu. Nejen pro divadlo, ale pro kulturu jako takovou. Co znamená komerční nezávislost? Že si na sebe vyděláte ze vstupného, od sponzorů či různých šarlatánů. Znamená to, že jim vycházíte vstříc a tedy nebudete moci volně experimentovat, zkoušet věci, které se sice komerčně nevyplácí, ale mají obrovský smysl pro existenci člověka jako kulturního tvora. Jsem přesvědčen, že komerční nezávislost je ta největší závislost - na lenosti a neochotě cokoli nového objevovat - a vede v důsledku ke zmrtnění kultury. Pravá nezávislost je ve vědomí, že moje práce je vnímána jako zodpovědná a je proto ze státních či jiných obecně prospěšných zdrojů subvencována. Na všechno, co divadelník potřebuje, stačí omezené zdroje. Nechceme finanční výhody, chceme peníze na výbavu, na technické zázemí, na

prostor, kde by se herci mohli scházet a hrát, případně na kostýmy a podobně. A to přece nejsou velké peníze."

Co říkáte? Sympatický názor, který by měl být vlastní i těm, kteří o městských nebo státních penězích rozhodují. -sg-

Pozvání na POPELKU

Ve dnech 6. - 9. 11. 1997 se uskuteční pod názvem POPELKA v Tylově divadle a w Kulturním centru v Rakovníku XVII. ročník národní přehlídky amatérského činoherního divadla pro děti. Pořadatelé přehlídky zvou všechny zájemce k účasti na přehlídce jako pozorovatele. Zájemcům zajistí internátní ubytování za cca 35,- až 100,- Kč za noc, případně improvizované ubytování za 30,- Kč za noc, pokud si přivezou vlastní spací pytel. Pro náročnější lze objednat ubytování v hotelu za plnou úhradu (třílůžkový pokoj stojí 900,- Kč za noc, dvoulůžkový stojí 700,- Kč, jednolůžkový 450,- Kč). Předpokládá se, že se pozorovatelé zúčastní představení, rozborových seminářů k nim a zakončení přehlídky s vyhlášením výsledků a oceněním nejlepších výkonů. Vstupenky poskytnou pořadatelé pozorovatelům zdarma. V průběhu přehlídky bude pracovat skupina dětí, jejichž reflexe na představení budou zprostředkovány v rámci rozborových seminářů. K tomu, abychom s Vámi jako pozorovateli v Rakovníku počítali, je zapotřebí odeslat přihlášku na adresu: Kulturní centrum, do rukou Aleny Mutňanské, Tyršova 437, 269 01 Rakovník (tel. 0313/517242-3) Uzávěrka doručení přihlášek je 20.10.1997.

Program Popelky Rakovník 1997 čtvrtek 6.11.

- 10.00 DS Horda Nové Město na Moravě
M.Junová podle R.Jonssona:
Viking Vike
14.00 Malé divadlo Ústí nad Labem
Bří Grimmové:
Sněhurka a sedmtrpaslíků

pátek 7.11.

- 10.00 Divadlo DUO Frýdek-Místek
Iva Peřinová: Popelka
13.00 DS Máj Praha
Iva Peřinová: Pohádka do dlaně
17.00 Divadélko Na peroně Praha
Julius Zeyer: Radúz a Mahulena

sobota 8.11.

- 10.00 Divadelní studio D3 Karlovy Vary
Pavel Grym: Bubáci
(prý odpadne, říkal Vlasta Ondráček)
13.00 Rádobydivadlo Klapý
Jan Werich: Fimfárum
17.00 DS MěKS Němčice nad Hanou
H.Ch.Andersen: Křesadlo

neděle 9.11.

- 10.00 Divadlo DRAK Hradec Králové
(host přehlídky)
František Hrubín: O Sněhurce
11.00 Zakončení přehlídky
s vyhlášením výsledků a ocenění
nejlepších výkonů

Pozor, PESO!

Všem koření a čajumilovným kamarádům oznamujeme, že mezi nás zavítá Petr Pešek (firma PESO) a nabídne leccos ze svého sortimentu. Akce vypukne ve středu 15.října v 16 hodin v biliárovém salóně (jinými slovy: v hale vedle jídelny) ve Společnosti. Zájemci jsou srdečně zváni! (Vloni mě to stálo několik stovek, ale nelituju.) ex

Ahoj, Jariku!

Vítám tě mezi námi! Takhle moudře koukajícího a decentně se při diskusích chovajícího pudla jsme tu ještě neměli. Doufám, že se poučíš a že se v Městečku Trnávka, odkud jsi k nám s paní doktorkou Duchoňovou přijel, bude konat festival psích divadel. Myslím, že městské i venkovské psi soubory mohou mít společnou přehlídku. Tak se tady měj! ex

Omluva

Při tisku programové brožurky řádlil v tiskárně šotek nebo dokonce několik šotků mělo rozpustilý bál. Jeden šotek měl na svědomí chyby jako Žlitice místo Žlutice (str. 6) a vzroben místo vyroben (str. 9). Ale nám se objevily omyly závažnější, na které snad jeden šotek nemohl stačit. Jedná se o závady v tisku reklamní inzerce:

1) Hybler s.r.o. Jablonec nad Jizerou byl vyměněn za Hybler a.s. Jablonec nad Jizerou. Správný text reklamy je otištěn ve Větníku č.1. (str. 41)

2) Květinka - Dárkové zboží je obchodem paní Ivany Fišerové a sídlí na náměstí ve Vysokém nad Jizerou (str. 64)

3) Klenot Vysoké nad Jizerou postrádá znak firmy (str. 65)

4) Správný název ARTIUM se změnil na ATRIUM (str. 65)

Je nám líto, že k těmto chybám došlo. Všem uvedeným firmám se velice omlouváme.

Přípravný výbor.

Jednou větou

Pronásledují vás taky ty katastrofické scénáře, které začínají, jak se po krkonošsku říká, když vstanete peddelej nahoru, a pak už to zůstane až do večera, tak přesně takhle začal i věrejšek, byť ten úplný začátek v Hasičně, něco kolem půl třetí ranní byl vyplněn příjemným zážitkem, a to několika kentucky whiskeymi za dvacet, no, nekup to, a hlava při těžším vstávání taky nebolela, tak co nakonec, jenže znáte ten třas, vezmete sklínku ka-

fe a ona, mrška, žije si svůj život a rozkutálí se po stole zanechávajíc záplavu, jak někde u Uherského Hradiště, marmeláda opouští nůž těsně před houskou a rudě barví okraje kafového jezera, nakonec si zacvaknete dveře, že už odevknout nejdou, to se však nestalo mně, ale děvčatům odvedle a museli přijít muži s vrtačkami, aby zámek odvrtali, vida, to byl ten zvuk, který jsem myslel, že vzniká v mé hlavě po konzumaci kentucky a oni to zámečníci, až najednou odpolední vítání, konečně vidím sněhem poprášený vrcholek Lysé hory a dvě sluníčka, jedno nad hlavou a jedno na schodišti Krakonoše - Jana Urbanová, jak dlouho jsem ji neviděl, půvabná jako před léty, a hned byl svět hezčí...

Snídaně do postele

O tom si já, ubohá tisk, nechávám pouze zdát. Ale ze zdrojů blízkých spořitelnímu stravování jsem obdržela zaručenou informaci, že jsou i tací, jimž je dopřáno. Ještě v devět ráno se převalují v posteli a nevědí roupa-ma, co. Nechci je z pochopitelných důvodů jmenovat. Ale přesvědčte se sami, bydlí ve Spořitelně na pokoji číslo 111. ex

Porod oslavou, oslava porodem?

Je nesporné, že my divadelníci musíme dbát o své nástupce. Je tedy rozhodně nezbytné každého čerstvého potomka řádně zalít. Při rozkladu o této záležitosti na věrejším přípravném výboru došla Marcelka Škodová k názoru, že je lepší rodit, než být dědkem. Prý jí nebylo před pěti lety, kdy se 12.října narodil Pepíček, zdaleka tak špatně jako Vládovi Dědkovi, když 13.října před dvěma lety zapíjel vnuka. Nebo je to tím, že my ženy víc vydržíme? ex

P.S. Pepíčkovi Škodovi i malému Dědkovi dodatečně blahopřejeme k narozeninám!

Dva dědkové

Včerejší přivítání souboru z Němčic za přípravný výbor KDČP měl podle harmonogramu provést Dědek, patrně tedy Vláška. Leč zastoupil ho dědek jiný, poněkud senilnější, o něco víc maskovaný. Předobraz toho, jak bude Vláška vypadat za padesát let. ex

(P.S. Svatko, jako dědek jsi byla skvělá! A bylas to vůbec ty?)

Proměna Ládi Dědky v takovou stařeckou trosku, která kromě myšlenky neudrží určité i jiné věci, byl pro mě nejprve šok, posléze fakt s nímž se musíme smířit. Nakonec mě však kolemstojící při uvítání Němčického souboru ujistili, že se jedná o legraci, že Dědek měl síce vítat, ale dvakrát za sebou a že by to na něho bylo moc. Takže zaskočil jeho dvojník. Němčičti zahráli a podarovali půl Vysokého cukrem a pak, jako na pásu, dostavil se k uvítání soubor z Krupky. sg

Vaněk koruptér

Konečně v pravém světle ukázal svůj charakter Petr Vaněk. Aby donutil prof. Císaře nezabývat se v myšlenkách příliš představ-

ním z Polné a jeho problémy, předeslal včas téma švestkových knedlíků. Udeřil tak na pravou strunu. Jsem zvědavá, jestli zamýšlenou soutěž ve výrobě a požívání švestkových knedlíků mezi rodinou Vaňkovou a Císařovou bude realizovat, jak avizuje, v závěru letošní přehlídky, když už v té době o cenách pro představení bude rozhodnuto. Nebo je to pouze taktický tah pro příště?! Doufám, že o tom uspořádá tiskovou konferenci, abych vás mohla pravdivě informovat. ex

(P.S. Být porotou, slepicím bych nedala nic. Nemám ráda švestkové knedlíky!)

Firma dr. Strotzer

Od včerejška opět funguje. Za všechny publikace, které nabízí, jmenujme alespoň třídílný Katalog her českých autorů - činohra od Jarmily Černkové-Drobné a publikaci nazvanou Mně sluchu dopřejte..., kterou uspořádali Jiří Hraše a Miloslav Kučera a která je sborníkem statí, dat a dokumentů o práci na hereckém monologu a dialogu. Taky Světlo v rukou režiséra od Václava Müllera a Rudolfa Felzmannů by vás mohlo zajímat. A taky... No, nebuďte líní, přesvědčte se sami! ex

Půdička zpěvavá

Včera odpoledne po přivítání souborů z Němčic a z Krupky Krakonošem jsem, nic netuše, vstoupila do divadla, abych zahlédla řízeň (věcnou). Mohlo mně ovšem napadnout, jak to bude vypadat, když s sebou Němčice mají muziku. Hrála krásně a neúnavně na půdičce, kdo se snažil, vecpal se, ale pak už moc nebylo kam. Obsluha z kuchyně o nás brkala, ale byla na nás hodná. Olinka vyhrožovala,

že nebude večere, protože musí zpívat a nemůže vařit. Já jsem odešla jen s největším sebezapřením a samotnou mě překvapilo, že se mi to povedlo. (A to i přesto, že mě německý starosta korumpoval panákem!). ex

A NA TOPOLE

PODLE SKAL

ZELENÝ MUŽÍK

ZATLESKAL !

TAK TLESKEJTE, NE ?

Satori v kostele

Honza Hejral jim říká "satorie", ale s láskou. Jinak je to ponikelský pěvecký sbor, který ještě v loňském roce působil při ZUŠ v Jablonci nad Jizerou a letos už samostatně. Vede jej Anna Hejralová. To jméno není omyl ani překlep, to je úm, že je příbuzná - praděd jejího manžela a praděd Honzy Hejrala byli bratři. Anička je učitelkou ZUŠ v Jablonci nad Jizerou, právě tak jako několik dalších členů souboru. Mají široký repertoár - zpívají písně lidové, církevní i spirituály. Dnes si je můžeme poslechnout od 16 hodin v kostele sv. Kateřiny. Vstupné dobrovolné! ex

Z fotek, které zbyly na stole aneb z událostí třetího dne

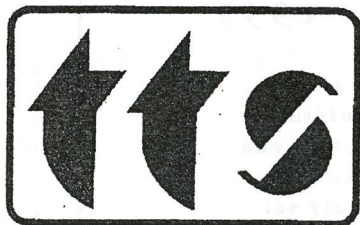
KOLEM PŮL ČTVRTĚ RÁNO BYLA V KOTELNĚ OBJEVENA
MUMIE MUŽSKÉHO POHRAVÍ Z DOBY PŘEDVODJEDÁLOUSKÉ

NEJDŘÍV JSME SI MYSLILI, ŽE JE MALEJ, ALE
UKÁZALO SE, ŽE JE TAKHLE VELIKÝ!

Sponzoři XXVIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů

Ministerstvo kultury České republiky
Ministerstvo zemědělství České republiky
Ministerstvo zahraničních věcí České republiky
Okresní úřad Semily
Městský úřad Vysoké nad Jizerou

512 11 VYSOKÉ NAD JIZEROU 76

Pivovar se sladovnou
v Nové Pace

Mechanizované zemní práce

František Matoušek

512 11 Vysoké nad Jizerou

Jak šel život

Máti měla v kolíbce robě. Porád aby mu jeden rychtoval cumel do huby, byl to nevydařenej řván. Měli tý drobtiny pod větší sejto. Do desítky sme to eště počítali a vybírali méno v kalendáři. Ale pak se to nechalo na faláfoj, nešť roběti nákýho patrona přiklepne a zapíše něco do matriky polle uznání. Co doroste desky stolu, to jsou havellanti. Kantor má ve škamnách malou chasu. Bejvaj to rozderhlíci, rohcáplíci, roztáhlíci, kór někerý hošiště roste jako klí-coun. A než se duče vdá, je Antošaně. Kerou vočepili, je Antošice nebo Antošouka.

Horáci, jak se máte?

- A to se ptáš dovopraudy anebo jen tak aby řeč nestála? - No, pletem to živobyť jak z cucků plot. Jak nahej v terní - svlíknul nás berní. Porád jenna kalamajka. Juž to jen k tý smerti doterlovať a bude pomoženo. Je to daremný živobyť na kamenným drápovišti. Utáh sem vopasek a eště bych přitáh dirku, dyby náká zbejvala. Nezbejvala, i dal jsem hubu na pet-lici. Ale jakápak s tím mutace a špekulace: řek sem mámě, vař hernek v hemku a mezi to had-ru. Anebo uvař vosolenou tmu. Když se připozdívá, říká se, že dědeček se chystá k návratu, krátí se mu svíčka. Vodvella ho Bílá Ančka, je tam už kolikátej pátek, juž ho hlava nebolí, že je tabák dražší.

(tak jako včera i dnes z truhličky malované od Marie Kubátové)

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

středa 15. října 1997

9:30 rozborový seminář	malý sál
11:00 přípravný výbor	kuřárna
13:00 KPR	sokolovna
13:00 Kurz režisérů SČDO	škola
13:30 loučení s DS Krupka	malý sál
do 14:00 příjezd DS Josefův Důl	
14:30 dechovka	před divadlem
14:30 vítání DS Josefův Důl	MěÚ
15:00 vítání DS Josefův Důl	divadlo
16:00 představení	velký sál
Kaviár nebo čočka	DS Horšovský Týn
19:30 představení	velký sál
Kaviár nebo čočka	DS Horšovský Týn
21:00 KPR	půdička
21:00 zasedání poroty	kuřárna
cca 22:00 společenský večer	hasičovna
DS Horšovský Týn	hraje Kantiléna

Větrník, zpravodaj 28. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův diva-
delní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alexandr Gregar, Alenka Exnar-
ová. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, Pavlína Vaňková, fotografie Ivo Mičkal, Standa
Šmíd, tisk Minolta

Cena 5 Kč